

Bemærkninger til forslaget

Undslupne mink er et stigende problem for den danske natur. Minkene er især et stort problem i mange vådområder, hvor ynglende fugle belastes meget hårdt, således at visse arter nogle steder næsten forsvinder. Problemet er stort i det meste af landet, men især kan fremhæves Nordjylland, eksempelvis på Agger Tange, ved Vejlerne og i det hele taget i Midt- og Nordthj. Hertil kommer Nordsjælland, hvor minkenes udbredelse langs Mølleåen giver problemer for ynglende fugle.

Regeringen har i sin »Handlingsplan for biologisk mangfoldighed og naturbeskyttelse i Danmark 2004-2009« tilkendegivet at ville udarbejde konkrete forvaltningsplaner for udvalgte problemarter blandt invasive eller introducerede arter, hvortil minken hører. Indsatsen har hidtil overvejende været af forsøgsmæssig karakter, og forslagsstillerne mener ikke, at regeringen har levet op til sine løfter om at gøre noget ved problemet.

I perioden fra midt i 1980'erne til slutningen af 1990'erne har der været en stigning i antallet af nedlagte mink på 500 pct., hvilket afspejler en eksplosiv stigning i forekomsten af mink i naturen. Frem til 1985 lå antallet af nedlagte mink under ca. 1.500 pr. år. I 1999 var dette tal steget til 8.000 ifølge DMU's vildtudbyttestatistik. Selv om der frem til 2005 har været et mindre fald til knap 6.000 nedlagte mink, er der fortsat tale om en helt uacceptabel situation. Derfor foreslås en handlingsplan, der angriber problemet fra forskellige vinkler. Der er udarbejdet dokumentation og iværksat pilotprojekter og undersøgelser. Derfor ønsker forslagsstillerne, at man hurtigst muligt kommer videre til næste fase: et bekæmpelsesprogram i større målestok. Samtidig skal der strammes op, så det sikres, at der ikke undslipper flere mink, og endelig skal det sikres, at ingen udsætter mink med vilje.

Bekæmpelsen af mink må ikke indebære væsentlig dødelighed blandt arter af Danmarks naturlige dyreliv og skal naturligvis være etisk forsvarlig.

Bemærkninger til forslagens enkelte punkter

Ad 1

Der er behov for konkret handling ikke bare for at begrænse tilgangen af nye undslupne mink i naturen, men også for effektivt at bekæmpe de mink, der allerede er sluppet ud. Der har løbende været drøftelser i Vildtforvaltningsrådet om undersøgelser og pilotprojekter. Særlig pilotprojektet om fælder med fotoceller synes at være effektivt med hensyn til at bekæmpe de undslupne mink i naturen. Dette gode arbejde skal følges op med et budget for et minkbekæmpelsesprogram samt en finansieringsform. Der er ingen tvivl om, at minkene stammer fra minkfarme. Nogle er første generations undslupne mink, andre er afkom derfra.

Udgangspunktet må være princippet om, at forureneren betaler. Derfor skal finansieringen primært komme fra pelsdyrerhvervet. Det har gentagne gange været overvejet, om man skulle stille krav om, at alle farmmink skulle forsynes med en mikrochip, således at man kan spore den enkelte undslupne mink tilbage til den pågældende farm, der så kunne holdes økonomisk ansvarlig. Imidlertid er dette en relativt dyr løsning, og den løser ikke problemet med afkommet fra første generations undslupne mink.

Derfor bør det være det samlede pelsdyrerhverv, der skal være den primære bidrager til finansieringen af bekæmpelsen. Indtægter fra salg af minkskind har i 2006 ifølge Landbrugsavisen overgået alle tidligere rekorder. I de første 10 måneder af 2006 blev der solgt skind for 5,2 mia. kr., hvilket var 1,7 mia. kr. mere end året før. I 2005 var der godt 2,5 millioner avlsdyr på 1.948 minkfarme i Danmark, jf. Danmarks Statistik. Erhvervets bidrag til finansieringen af minkbekæmpelsen kan enten ske ved et samlet bidrag fra foreningen til en minkbekæmpelsesfond eller ved, at der fastsættes et mindre bidrag for hvert enkelt avlsdyr eller hvert solgt skind. Den endelige beslutning om finansieringen bør forelægges Folketinget og vil bero på en opgørelse af behovet.